Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

plorationis. & sic eos rapit terrū ad dm. qa de spū ei hec di
cis eis. si dicis ardens igne caritatis. Hec tunc n̄ nouerā.
& amabā pulchra inferiora. & ibā in pfundū. & dicebā
amicis meis. Num amam aliqd n̄ pulchrū. Qd g̃ ē pul
chrū & qd ē pulchritudo. Qd ē qd nos allicit & concili
at rebus quas amam. Hisi enī ēt meis decus & species.
nullom nos ad se mouerint. Tanim aduertebā & uide
bā in ipsis corporib; aliud ēt quasi totū & ido pulchrū.
aliud aut qd ideo dicerēt quō apte accōmodarēt ali
cui. sic pars corporis ad uniuersū suū aut calceamentū
ad pedē. & similia. Tristā ē sideratio scaturiū in animo
meo exintimo corde meo. & scripsi libros de pulchro &
apto puto duos aut tres. tu scis ds. Nā excidit m̄. Non
enī habem eos. sed aberrauerūt a nob nescio quom. Qd ē
au qd me mouit dnē ds mīs. ut adhiberēt romanę urbis
oratorē scribere illos libros quē non nouerā facie. s. amauerā
hominē ex doctrinę fama que illi clara erat. Et querda
uerba ei audierā & placuerant m̄. s. magis qa placebat alius
& eū efferebam laudib; stupentes qd ex homine syro doc
to pius grece facundēq postea in latina & iā extitissē doc
tor mirabilis. & ēt scientissim rerū ad studiū sapien
tię peruenerāt. m̄ placebat. Laudat homo. & amat absens.
Ytrūna abore laudantis intrat in cor audientis amor
ille. Absit. S; exclamante alio accendit alius. Hinc enī
amat qlaudat. du n̄ fallaci corde laudatoris pdicari
credit idē. cū amans eū laudat. Sic enī tunc amabā
homines ex hominū iudicio. n̄ enī extuo ds mīs in
quo nemo fallit. S; tam cur n̄ sic auriga ille nobilis.
sic uenator studus popularib; diffamatus. Io s. longe